

ingenlunde har Ret til saaledes at prøve paa at komme bort fra det, han gjorde forud for sidste Valgdag. Det, han nemlig da gjorde, var at stemple som løs og upaalidelig den daværende Finansministers Udtalelse om, at vi skulde have forøgede Skatter paa 15—20 Mill. Det var det, der var Kærnen, det afgørende i den Valgkamp, der førtes af den højtærede Finansminister og hans Venner. Derpaa byggede de hele deres Kampagne. Det er det, Kendsgeringerne senere have nægtet dem Retten til at gøre.

Maa jeg dernæst gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til Formue- og Indkomstkatten. Den Beregning, som den højtærede Minister anstillede af, hvad Skatten paa Skatten vilde give, har jeg vedblivende ikke kunnet overbevise mig om var rigtig. Mit Indtryk er, at denne Skat paa Skatten vil give et betydeligt højere Beløb, men det ville vi jo faa at se, naar der paa dette Punkt foreligger nærmere Oplysninger. Men saa siger den højtærede Finansminister om Formueskatten, at om denne Skat kan man ikke med matematisk Nøjagtighed sige: Nu lægge vi saa og saa mange Procent paa, og saa faa vi saa og saa mange Penge ind. Det kan man naturligvis ikke. Men jeg vil da spørge den højtærede Minister, om han ved de indirekte Skatter da ganske matematisk kan udrégne, hvad man faar, om der dér er fuldkommen Sikkerhed. Jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister vil paastaa det. Jeg tror ikke, at Formueskatten er anderledes stillet end de andre Skatter. Han nævnede, at i andre Lande var den ikke saa forfærdelig højt oppe, og man kunde ikke gaa saa væsentligt op derover. Der er muligt, men det er dog saaledes, at der skal en meget stor Forøgelse af vor nuværende Formueskat, førend de meget rige Mennesker her i Danmark af den Grund skulle forlade dette Land og bruge andre Lande som Skattely. Det er ikke enhver Art af Formue, der uden videre kan føres over til andre Lande, og i andre Lande slippe de heller ikke saa helt billigt. I England vilde det blive adskilligt dyrere for dem end her, ganske bortset fra, at Levefoden der er saaledes, at selv om man er Rigmand i Danmark med et meget smukt Beløb, er man just ikke Rigmand i England med det samme Beløb. Og selv om man tænker paa vore Nabolande, paa Norge og Sverige, hvor Indkomstkatten maaske kan sammenlignes med Indkomst- og Formueskatten, saaledes som den er her for Statsskattens Vedkommende, ere de kommunale Afgifter af saadan

Art, at jeg ikke tror, at mange Velhavere her fra Byen ville føle sig fristede til at benytte Christiania som Skattely i Forhold til København.

Men fra disse Ting vender jeg mig til en Betragtning overfor Finansministeren, som han formodentlig vil have nogen Interesse for. Der var nemlig en Ting, som den højtærede Minister baade i Aar og i Fjor lod til at lægge ikke saa lidt Vægt paa overfor os. Det er de Sammenligninger, som han kom med fra Udlandet. Han fremsatte disse Tal med ikke ringe Højtidelighed: De vare komne fra selve Statistisk Bureau, de vare skaffede ved det grundigste Arbejde, der kunde gøres, nogle endog skaffede ved Korrespondance med Udlandet. Jeg blev lidt bekymret, da jeg hørte det med Udlandet. Jeg husker nemlig, hvorledes den højtærede Minister skaffede sig Oplysninger direkte fra Frankrig om den franske Teaterskat, og hvorledes han forstod de Oplysninger paa en saadan Maade, at han fremstillede denne Teaterskat som 300 Gange større, end den i Virkeligheden var. Derfor syntes jeg, at der var Grund til at undersøge, om det i Aar var gaaet den højtærede Finansminister bedre med Tallene, og jeg kan sige, at Fejl paa 300 Gange er der ikke. Men der er nogle andre Fejl, som synes mig ikke mindre betydningsfulde.

For det første er der selve Beregningen af, hvorledes vor Skattebyrde er i Forhold til Udlandets. Den højtærede Finansminister tog her Forbehold og det saa vist med god Ret, for alle Beregninger over den Slags Ting ere jo saa ganske overordentlig usikre. Det faar man ogsaa Indtryk af, naar man ser Tallene fra i Fjor og i Aar. De stemme ikke helt. I Fjor beregnede den højtærede Finansminister Danmarks Skattebyrde i Forhold til Nationalindtægten for Stat og Kommune tilsammen til 10 pCt. I Aar er han oppe paa 12,5 pCt. Der er her tilføjet de nye Skatter, baade de vedtagne og de foreslaaede. Men det er dog ikke en Forøgelse af en Fjerdedel, ikke en Gang for Statsskatternes Vedkommende. Hvis man gaar ud fra Finansministerens Beregningsmaade og holder Jernbanetaksternes og Posttaksternes Forhøjelse ude, saa er det ikke en Gang en Fjerdedel, og der er ikke Tale om, at Kommuneskatterne i Løbet af det sidste Aar ere stegne med en Fjerdedel. Naar man i Aar regner med 12,5, hvor man i Fjor regnede med 10, maa det derfor utvivlsomt være Udtryk for, at man er gaaet ud fra en anden Beregning af Nationalindkomsten eller i det hele har regnet paa en